

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ในบทที่ 4 จะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรม

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรม

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการทำธุรกิจของกลุ่มหัตถกรรม

ตารางที่ 10 งบกำไรขาดทุนเปรียบเทียบกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี พ.ศ. 2545-2549

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปี พ.ศ.				
	2545	2546	2547	2548	2549
รายได้					
การขายผลิตภัณฑ์	1,500,000	2,166,358	2,347,358	3,900,000	2,400,000
ดอกเบี้ยเงินกู้ ร้อยละ 6 ต่อปี	17,400	27,000	57,000	78,000	97,422
รายได้อื่นๆ	50,000	-	-	-	-
รวมรายได้	1,567,400	2,193,358	2,404,358	3,978,000	2,497,422
หัก ต้นทุนผลิตภัณฑ์	300,000	438,670	469,476	780,000	480,000
กำไรขั้นต้น	1,267,400	1,754,688	1,934,888	3,198,000	2,017,422
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน					
ค่าใช้จ่ายการเดินทาง	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000
ค่าแรงงาน	1,050,000	1,516,450	1,643,150	2,730,000	1,680,000
ค่าเงินปันผล	11,600	18,000	38,000	52,000	64,946
ดอกเบี้ยจ่าย	2,500	2,500	2,500	-	-
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	7,000	8,000	8,000	8,000	8,000
ค่าเสื่อมโรงเรือน	-	-	48,060	48,060	48,060
ค่าเสื่อมตู้อบ	-	26,700	26,700	26,700	26,700
ค่าเสื่อมคอมพิวเตอร์	-	6,799.64	6,799.64	6,799.64	6,799.64
รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	1,083,100	1,590,449.64	1,835,209.64	2,883,599.64	1,846,507.64
กำไรสุทธิ	184,300	164,238.36	99,678.36	314,440.36	170,914.36

ที่มา: กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย (2548)

จากตารางที่ 10 พบว่า การขายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548 มียอดขายได้เพิ่มขึ้น เว้นแต่ในปี 2549 มียอดขายได้ลดลง เนื่องจากเกิดสถานการณ์ น้ำท่วม ส่วนกำไรสุทธิในปี พ.ศ. 2546-2547 ลดลง เนื่องจากนำค่าเสื่อมมาคิด และในปี พ.ศ. 2549 กำไรสุทธิลดลงเนื่องจากสถานการณ์น้ำท่วม

ตารางที่ 11 งบดุลเปรียบเทียบกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี พ.ศ. 2545-2549

(หน่วย : บาท)

รายการ	ปี พ.ศ.				
	2545	2546	2547	2548	2549
สินทรัพย์					
สินทรัพย์หมุนเวียน					
เงินสด และเงินฝากธนาคาร	1,145,495	1,263,753.36	874,906.72	1,128,522.08	585,116.44
ลูกหนี้กลุ่ม	290,000	450,000	950,000	1,300,000	1,623,700
ลูกหนี้การค้า	4,000	12,000	2,000	9,000	10,000
สินค้าคงเหลือ	12,000	28,000	7,000	21,000	110,000
สินทรัพย์หมุนเวียน	9,750	10,400	10,725	11,050	11,700
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	1,461,245	1,764,153.36	1,844,631.72	2,469,602.08	2,340,516.44
สินทรัพย์ถาวร					
อุปกรณ์ตู้อบ - สุทธิ	-	273,000	246,300	219,600	192,900
อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ - สุทธิ	-	29,200	22,400.72	15,601.08	8,801.44
โรงเรือน - สุทธิ	-	-	491,940	443,880	395,820
รวมสินทรัพย์	1,461,245	2,066,353.72	2,605,272.44	3,148,683.16	2,938,037.88
หนี้สินและทุนหมุนเวียน					
หนี้สินหมุนเวียน					
เงินกู้ยืม	50,000	50,000	-	-	-
เงินอุดหนุน	-	30,220.36	760,640.72	679,081.08	597,521.44
หนี้สินค่าวัตถุดิบ	300,000	438,670	469,470	780,000	480,000
รวมหนี้สินหมุนเวียน	350,000	790,870.36	1,230,110.72	1,459,081.08	1,077,521.44
ทุนกลุ่มหัตถกรรม					
ทุนเรือนหุ้น 65หุ้นๆ ละ100บาท	6,500	6,500	6,500	6,500	6,500
กำไรสะสม	1,104,745	1,268,983.36	1,368,661.72	1,683,102.08	1,854,016.44
รวมทุนกลุ่มหัตถกรรม	1,111,245	1,275,483.36	1,375,161.72	1,689,602.08	1,860,516.44
รวมหนี้สินและทุนกลุ่มหัตถกรรม	1,461,245	2,066,353.72	2,605,272.44	3,148,663.16	2,938,037.88

ที่มา: กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย (2548)

จากตารางที่ 11 พบว่าสินทรัพย์กลุ่มหัตถกรรม ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2548 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตามลำดับ เว้นแต่ปี พ.ศ. 2549 ลดลงเนื่องจากเงินสดและเงินฝากธนาคารลดลง กำไรสะสม ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นทุกปี และทุนกลุ่มหัตถกรรมเพิ่มขึ้นทุกปีด้วย

ตารางที่ 12 อัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี พ.ศ. 2545-2549

สมรรถภาพในการหากำไร	ปี				
	2545	2546	2547	2548	2549
สมรรถภาพในการหากำไร					
1. อัตราผลตอบแทนยอดขาย (ร้อยละ)	12.29	7.58	4.25	8.06	7.12
2. อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์รวม (ร้อยละ)	12.61	7.95	3.83	9.99	5.82
3. อัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้นสามัญ (ร้อยละ)	16.59	12.88	7.25	18.61	9.19
ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น					
1. อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (เท่า)	4.17	2.23	1.50	1.69	2.17
2. อัตราส่วนทุนหมุนเร็ว (เท่า)	4.12	2.20	1.49	1.68	2.07
ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว					
1. อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (เท่า)	4.17	2.23	1.50	1.69	2.17
2. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.31	0.62	0.89	0.86	0.58
3. อัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย(เท่า)	73.72	65.70	39.87	-	-
ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์					
1. อัตราหมุนเวียนสินค้า (ครั้ง)	25.00	15.67	67.07	37.14	4.36
2. อัตราหมุนเวียนสินทรัพย์รวม (ครั้ง)	1.03	1.05	0.90	1.24	0.82
อัตราการขายตัวของกลุ่ม (เท่า)		0.44	0.08	0.66	-0.38

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรม

การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย โดยใช้งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาคำนวณเป็นระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2549 การศึกษาครั้งนี้นำเข้าขบวนการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ ดังนี้

1. สมรรถภาพในการหากำไร (Profitability Profit Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดสมรรถภาพในการหากำไร ประกอบด้วย

1.1 อัตราผลตอบแทนยอดขาย จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนผลตอบแทนยอดขายของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในปี พ.ศ. 2545 – 2549 เท่ากับ ร้อยละ 12.29, 7.58, 4.25, 8.06 และร้อยละ 7.12 ตามลำดับ จะเห็นว่าอัตราส่วนผลตอบแทนยอดขายในปี 2545-2547 มีแนวโน้มลดลง ยกเว้นในปี 2548 เพิ่มขึ้นและลดลงอีกในปี 2549 เนื่องจากในปี 2546-2547 กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น คือ ค่าเสื่อมคู่อุป ค่าเสื่อมคอมพิวเตอร์ และค่าเสื่อมโรงเรือน ในปี 2548 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราผลตอบแทนยอดขายเพิ่มขึ้น ส่วนในปี 2549 มีกำไรสุทธิลดลง เนื่องจากปลายปีเกิดภาวะน้ำท่วม ทำให้ยอดขายผลิตภัณฑ์ลดลง เป็นผลให้อัตราผลตอบแทนยอดขายลดลง

1.2 อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์รวมของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 เท่ากับ ร้อยละ 12.61, 7.95, 3.83, 9.99 และ 5.82 ตามลำดับ จะเห็นว่าอัตราส่วนผลตอบแทนสินทรัพย์รวมในปี 2545-2547 มีแนวโน้มลดลง ยกเว้นในปี 2548 เพิ่มขึ้น และลดลงอีกในปี 2549 เนื่องจากในปี 2546-2547 กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยมีสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น คือ คู่อุป คอมพิวเตอร์และโรงเรือน ในปี 2548 มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นทำให้อัตราผลตอบแทนส่วนผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ส่วนในปี 2549 กำไรสุทธิลดลงเนื่องจากยอดขายผลิตภัณฑ์ลดลงเนื่องจากเกิดน้ำท่วมปลายปี เป็นผลทำให้อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์รวมลดลง

1.3 อัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้น จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วน ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 16.59, 12.88, 7.25, 18.61 และ 9.19 เปอร์เซนต์ตามลำดับ ในปี 2545-2547 มีแนวโน้มลดลง ยกเว้นในปี 2548 เพิ่มขึ้น และลดลงในปี 2549 เนื่องจากในปี 2546-2547 กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยมีกำไรสุทธิลดลง

เพราะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คือ ค่าเสื่อมต้อบ ค่าเสื่อมคอมพิวเตอร์ และค่าเสื่อมโรงเรือน ในปี 2548 มีกำไรเพิ่มขึ้นทำให้อัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้นลดลง นั่นหมายถึงการใช้เงินจากการเพิ่มทุน ในปี 2546-2547 และในปี 2549 ไม่คุ้มค่า ซึ่งผลที่ได้จากการคำนวณมีทิศทางลดลง แสดงว่าผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนต่ำ

2. ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น (Debt or Leverage Short Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ประกอบด้วย

2.1 อัตราส่วนทุนหมุนเวียน จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนทุนหมุนเวียนของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 เท่ากับ 4.17, 2.23, 1.50, 1.69 และ 2.17 เท่า ตามลำดับ จะเห็นว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนในปี 2546-2549 มีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับสินทรัพย์หมุนเวียน มีค่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนลดลง ในปี 2545 -2546 และปี 2549 กลุ่มหัตถกรรมมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเท่ากับ 4.17, 2.23 และ 2.17 เท่า สำหรับหนี้สินทุกๆ 1 บาท โดยตามหลักเกณฑ์มาตรฐานทั่วไป ควรมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียน 2 บาท สำหรับหนี้สินทุกๆ 1 บาท แต่ในปี 2547-2548 กลุ่มมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนเท่ากับ 1.50 และ 1.69 เท่า ซึ่งมีค่าลดลงเนื่องจากมีหนี้สินหมุนเวียนมากขึ้น คือได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณของจังหวัดชัยนาท สร้างโรงเรือน จึงทำให้อัตราส่วนทุนหมุนเวียนลดลงแต่อย่างไรก็ตามกลุ่มหัตถกรรมก็ยังสามารถในการชำระหนี้ในเกณฑ์ดี

2.2 อัตราส่วนทุนหมุนเร็ว จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนทุนหมุนเร็วของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่าในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 เท่ากับ 4.12, 2.20, 1.49, 1.68 และ 2.07 เท่า ตามลำดับ จะเห็นว่าอัตราส่วนทุนหมุนเร็วในปี 2546-2549 มีแนวโน้มลดลง เมื่อเทียบกับปี 2545 เนื่องจากมีหนี้สินหมุนเร็ว มีค่าอัตราส่วนทุนหมุนเร็วลดลง ซึ่งในอัตราส่วนนี้แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้จากสินทรัพย์หมุนเร็วที่มีสภาพคล่องสูง เช่น เงินสด ลูกหนี้กลุ่มลูกหนี้การค้า ยกเว้นสินค้าคงเหลือ ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีสภาพคล่องหรือไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้รวดเร็ว หักออกจากสินทรัพย์หมุนเร็วกลุ่มหัตถกรรมยังคงมีความสามารถในการชำระหนี้และฐานะการเงินอยู่ในเกณฑ์ดี

3. ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว (Debt or Leverage Long Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว ประกอบด้วย

3.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินรวม จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินรวมของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2549 เท่ากับ 0.24, 0.38, 0.47, 0.46 และ 0.37 เท่า ตามลำดับ ถ้าพิจารณาในปี 2545-2547 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น แต่ในปี 2548-2549 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมลดลง ผลลัพธ์ที่ได้แสดงว่า กลุ่มมีความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้ความสามารถในการก่อหนี้เพิ่มขึ้นทำให้กลุ่มมีรายได้และผลกำไรเพิ่มขึ้น จนสามารถผ่อนชำระเงินคืน ตามกำหนดระยะเวลาคืนหนี้

3.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้นของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2545-2549 เท่ากับ 0.31, 0.62, 0.89, 0.86 และ 0.58 เท่า ตามลำดับ พบว่าในช่วง 2545-2547 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงว่าหนี้สินของกลุ่ม มีสัดส่วนที่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับทุนที่มีอยู่ ในปี 2548-2549 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้นลดลง แสดงว่าของกลุ่มเพิ่มขึ้น เนื่องจากกลุ่มสามารถเพิ่มทุนภายในโดยเกิดจากการขายผลิตภัณฑ์ และจากเงินลงทุนของสมาชิกบางส่วนในการซื้อหุ้น จนทุนในส่วนผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น นั้นหมายถึงความสามารถในการชำระหนี้ของกลุ่มยังมีประสิทธิภาพในเกณฑ์ที่ดี

3.3 อัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ยจ่ายของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545-2547 เท่ากับ 73.72, 65.70 และ 39.87 เท่า ตามลำดับ จะเห็นว่าอัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ยจ่ายของกลุ่มที่มีการชำระดอกเบี้ยเงินกู้ ในปี 2545-2547 มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากกำไรของกลุ่มลดลง เพราะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น คือ ค่าเสื่อมคู่อุป ค่าเสื่อมคอมพิวเตอร์ และค่าเสื่อมโรงเรือน ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงสัดส่วนของกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย กลุ่มมีความสามารถที่จะจ่ายชำระดอกเบี้ยมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

4. ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activity Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์และการดำเนินงาน ประกอบด้วย

4.1 อัตราหมุนเวียนของสินค้า จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนต้นทุนขายของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่าในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2545-2549 เท่ากับ 25.00, 15.67, 67.07, 37.14 และ 4.36 ครั้ง ตาม ลำดับ จะเห็นว่าอัตราส่วนหมุนเวียนสินค้า ในปี 2545-2548 กลุ่มมีสัดส่วนการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตเพื่อเทียบกับสินค้าคงคลังปลายงวด ทำให้อัตราส่วนสูง ผลลัพธ์แสดง

ถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปี 2549 กลุ่มมีสัดส่วนของสินค้าคงคลังปลายงวดเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับต้นทุนขายทำให้อัตราส่วนลดลง เนื่องจากเกิดน้ำท่วมช่วงปลายปี ทำให้สินค้าคงคลังเหลือจำนวนมาก ส่งผลต้องใช้ระยะเวลาในการจำหน่าย

4.2 อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม จากตารางที่ 12 แสดงอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 เท่ากับ 1.03, 1.05, 0.09, 1.24 และ 0.82 ครั้ง ตามลำดับ จะเห็นว่ามีลักษณะแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งหมายความว่ากลุ่มมีความสามารถในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ก่อให้เกิดรายได้จากการขายได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากสินทรัพย์รวมของกลุ่มแต่ละปีเพิ่มขึ้นคือ สินทรัพย์ถาวร ได้แก่ ตู้อบ คอมพิวเตอร์ และ โรงเรือน ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้แสดงอัตราส่วนที่ลดลง ที่เป็นดังนี้เพราะกลุ่มหัตถกรรมไม่เข้าใจ ในการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ ว่าสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. อัตราขยายตัวของกลุ่ม เป็นอัตราวัดความสามารถในการดำเนินงานของกลุ่ม มีแนวโน้มการขยายตัวของกลุ่มเพิ่มขึ้น (ลด) จากตารางที่ 12 แสดงอัตราส่วนขยายตัวของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2546-2549 เท่ากับ 0.44, 0.08, 0.66 และ -0.38 เท่า ตามลำดับ จะเห็นว่ามีลักษณะมีแนวโน้มลดลง จึงหมายความว่ากลุ่มมีอัตราการขยายตัวในการดำเนินงานลดลง ในปี 2547 และปี 2549 เพราะมียอดขายที่ลดลงเมื่อเทียบกับยอดขายในปีที่แล้ว ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้ แสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานของกลุ่ม มีแนวโน้มการขยายตัวของกลุ่มที่ลดลง

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย

ลำดับ ที่	รายการ	ลักษณะ	ความหมาย	ผลที่ได้	สาเหตุ
1.	อัตราผลตอบแทนยอดขาย(%)	มากดี	แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรยอดขาย	น้อย	ยอดขายลดลง
2.	อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์รวม (%)	มากดี	แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรจากการใช้สินทรัพย์รวม	น้อย	ยอดขายลดลง
3.	อัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้นสามัญ(%)	มากดี	แสดงถึงระดับผลตอบแทนต่อทุนของกลุ่ม	น้อย	ยอดขายลดลง
4.	อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	มากดี	แสดงถึงระดับผลตอบแทนต่อทุนของกลุ่ม	มาก	
5.	อัตราส่วนทุนหมุนเร็ว	มากดี	แสดงถึงความสามารถกลุ่มในการชำระหนี้ระยะสั้น	มาก	
6.	อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม	มากดี	แสดงถึงสัดส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์รวมในการชำระหนี้	มาก	
7.	อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	มากดี	แสดงถึงสัดส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนผู้ถือหุ้น	มาก	
8.	อัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย	มากดี	แสดงถึงความสามารถการจ่ายชำระดอกเบี้ย	มาก	
9.	อัตราหมุนเวียนสินค้า	มากดี	แสดงถึงความสามารถในการเปลี่ยนสินค้าเป็นเงินสด	มาก	
10.	อัตราหมุนเวียนสินทรัพย์รวม	มากดี	แสดงถึงความสามารถในการใช้สินทรัพย์	มาก	
11.	อัตราการขายขาดของกลุ่ม	มากดี	แสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานของกลุ่ม	น้อย	ยอดขายลดลง

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการลงทุน

วิเคราะห์กระแสเงินเข้าและกระแสเงินออก ดังนี้

1. กระแสเงินเข้า (Inflows) คือผลตอบแทนหรือรายได้ที่เกิดขึ้นตลอดอายุโครงการ ซึ่งประกอบด้วย

มูลค่ารวมของผลผลิตทั้งหมด (Gross Value of Production) คือ มูลค่าของผลผลิตขั้นสุดท้ายในแต่ละปีคูณด้วยปีราคาในกลุ่มหัตถกรรมกำหนด ระหว่างปี พ.ศ.2547 - 2549 ดังนี้

รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 2,347,358 บาท แยกเป็นผลิตภัณฑ์ ดังนี้

กระเป๋	2,682	ใบ	เฉลี่ยใบละ	700	บาท	เป็นเงิน	1,877,400	บาท
แจกัน	117	ใบ	เฉลี่ยใบละ	1,000	บาท	เป็นเงิน	117,000	บาท
ตะกร้า	620	ใบ	เฉลี่ยใบละ	300	บาท	เป็นเงิน	186,000	บาท
กล่องทั่วไป	1,408	ใบ	เฉลี่ยใบละ	50	บาท	เป็นเงิน	70,420	บาท
รองเท้า	1,609	คู่	เฉลี่ยคู่ละ	60	บาท	เป็นเงิน	96,538	บาท

รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี 2548 มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 3,900,000 บาท แยกเป็นผลิตภัณฑ์ดังนี้

กระเป๋	4,457	ใบ	เฉลี่ยใบละ	700	บาท	เป็นเงิน	3,119,900	บาท
แจกัน	195	ใบ	เฉลี่ยใบละ	1,000	บาท	เป็นเงิน	195,000	บาท
ตะกร้า	974	ใบ	เฉลี่ยใบละ	300	บาท	เป็นเงิน	292,000	บาท
กล่องทั่วไป	2,270	ใบ	เฉลี่ยใบละ	50	บาท	เป็นเงิน	113,500	บาท
รองเท้า	1,090	คู่	เฉลี่ยคู่ละ	60	บาท	เป็นเงิน	179,400	บาท

รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี 2549 มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 2,400,000 บาท เนื่องจากเกิดสถานการณ์น้ำท่วม แยกเป็นผลิตภัณฑ์ ดังนี้

กระเป๋	2,745	ใบ	เฉลี่ยใบละ	700	บาท	เป็นเงิน	1,921,500	บาท
แจกัน	120	ใบ	เฉลี่ยใบละ	1,000	บาท	เป็นเงิน	120,000	บาท
ตะกร้า	496	ใบ	เฉลี่ยใบละ	300	บาท	เป็นเงิน	148,800	บาท
กล่องทั่วไป	1,200	ใบ	เฉลี่ยใบละ	50	บาท	เป็นเงิน	60,000	บาท
รองเท้า	2,495	คู่	เฉลี่ยคู่ละ	60	บาท	เป็นเงิน	149,700	บาท

2. กระแสเงินออก (Outflows) คือด้านทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตลอดทั้งโครงการ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ค่าใช้จ่ายหลักในการลงทุน (Investment Costs) โดยจะครอบคลุมถึงส่วนที่มีผลกระทบต่อโครงการระยะยาว เช่น สร้างโรงเรียนกลุ่มหัตถกรรม งบประมาณ 36,000 บาท ตู้อบ งบประมาณ 299,700 บาท

2.2 ต้นทุนในการดำเนินการที่เป็นเงินสด (Cost Operating Expense) เป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นเงินสด เช่น ค่าวัตถุดิบ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าแรงงาน เงินปันผล

ค่าวัตถุดิบหรือต้นทุนผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผักตบชวา กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย มีค่าใช้จ่ายระหว่างปี พ.ศ. 2547-2549 ดังนี้

ปี พ.ศ. 2547 ค่าใช้จ่ายจัดซื้อผักตบชวา 18,778.80 กิโลกรัมๆละ 25 บาท
เป็นเงิน 469,470 บาท

ปี พ.ศ. 2548 ค่าใช้จ่ายจัดซื้อผักตบชวา 31,200 กิโลกรัมๆละ 25 บาท
เป็นเงิน 780,000 บาท

ค่าแรงงานกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2549 ดังนี้

ปี พ.ศ. 2547 ค่าแรง 158 วันๆ ละ 160 บาท 63 คน เป็นเงิน 1,643,150 บาท

ปี พ.ศ. 2548 ค่าแรง 262.5 วันๆ ละ 160 บาท 65 คน เป็นเงิน 2,730,000 บาท

ปี พ.ศ. 2547 ค่าแรง 160 วันๆ ละ 160 บาท 65 คน เป็นเงิน 1,680,000 บาท

ผลตอบแทนสุทธิ (net benefits) คือ ผลต่างของกระแสเงินสดเข้ากับกระแสเงินสดจ่ายเป็นตัวชี้วัดถึงมูลค่าจากที่ได้หักค่าใช้จ่ายต่างๆ ในโครงการลงทุนระยะยาว ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยในครั้งนี้ จึงแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2549 เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงตามปริมาณทางผลิตราคาขาย ต้นทุนการผลิต ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ได้จากการสอบถามจากประธานกลุ่ม รวมถึงเอกสารอื่นๆ ที่จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท

ส่วนที่ 2 ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2556 เป็นส่วนที่กำหนดให้ รายได้จากการขาย ต้นทุนผลิต ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เงินปันผล ค่าไฟฟ้า คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงสิ้นสุดอายุโครงการ และสมมุติให้กลุ่มหัตถกรรมลงทุนซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ ในปี พ.ศ. 2552 งบประมาณ 36,000 บาท

วิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรม โดยกำหนดให้มีอายุ 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2556 และอัตราที่คิดลด กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 7.00 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

มูลค่าซาก (Salvage Value) ในการศึกษาครั้งนี้ มีมูลค่าซากจาก ค่าลงทุนดังนี้

โรงเรือน	เมื่อสิ้นอายุโครงการปี พ.ศ. 2556	มีมูลค่าซาก	59,400 บาท
ตู้อบ	เมื่อสิ้นอายุโครงการปี พ.ศ. 2556	มีมูลค่าซาก	33,000 บาท
คอมพิวเตอร์	อายุการใช้งาน 5 ปี พ.ศ. 2551	มีมูลค่าซาก	2,013 บาท

ตารางที่ 14 โครงการลงทุนกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ปี พ.ศ.2547 – 2556

ปี รายการ	ปี ที่	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
กระแสเงินเข้า											
รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์		2,347,358	3,900,000	2,400,000	2,472,000	2,546,160	2,622,544	2,701,220	2,782,256	2,865,723	2,951,694
เงินกู้ยืม		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
มูลค่าซากคอมพิวเตอร์		-	-	-	-	2,013	-	-	-	-	-
มูลค่าซากตู้อบ		-	-	-	-	-	-	-	-	-	33,000
มูลค่าซากโรงเรือน		-	-	-	-	-	-	-	-	-	59,400
รวมกระแสเงินเข้า		2,347,358	3,900,000	2,400,000	2,472,000	2,548,173	2,622,544	2,701,220	2,782,256	2,865,723	3,044,094
กระแสเงินออก											
ค่าลงทุน											
เงินลงทุนสร้างโรงเรือน		540,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตู้อบ		299,700	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คอมพิวเตอร์		36,000	-	-	-	-	36,000	-	-	-	-
ค่าต้นทุนผลิตภัณฑ์		469,470	780,000	480,000	494,400	508,832	524,097	539,820	556,015	572,745	589,927
ค่าแรงงาน		1,643,150	2,730,000	1,680,000	1,730,400	1,782,312	1,835,781	1,890,854	1,947,579	2,006,006	2,066,186
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		12,000	12,000	12,000	12,360	12,730	13,111	13,504	13,909	14,326	14,755
จ่ายคืนเงินกู้		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เงินปันผล		38,000	52,000	64,948	66,896	68,902	70,969	73,098	75,290	77,548	79,874
ค่าไฟฟ้า		8,000	8,000	8,000	8,240	8,487	8,741	9,003	9,273	9,551	9,837
รวมกระแสเงินออก		3,046,320	3,582,000	2,244,948	2,312,296	2,381,263	2,488,699	2,526,279	2,602,066	2,680,176	2,760,579
ค่าตอบแทนสุทธิ		(698,962)	318,000	155,052	159,704	166,910	133,845	174,941	180,190	185,547	283,515

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราส่วนรายได้ต่อค่าใช้จ่าย และ
อัตราผลตอบแทนการลงทุนในการดำเนินงานของกลุ่ม ณ ระดับอัตราคิดลดร้อยละ 7
(หน่วย:บาท)

ปีที่	ผลตอบแทน	ต้นทุน	ผลตอบแทนสุทธิ
1	2,347,358	3,046,320	-698,962
2	3,900,000	3,582,000	318,000
3	2,400,000	2,244,948	155,052
4	2,472,000	2,252,092	219,908
5	2,548,173	2,319,253	228,920
6	2,622,544	2,424,828	197,716
7	2,701,220	2,460,491	240,729
8	2,782,256	2,534,305	247,951
9	2,865,723	2,610,382	255,341
10	3,044,094	2,688,691	355,403
รวม	27,683,368	26,163,310	1,520,058
มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB)			32,569,397 บาท
มูลค่าปัจจุบันของต้นทุน (PVC)			31,526,414 บาท
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)			47,547,369 บาท
อัตราส่วนรายได้ต่อค่าใช้จ่าย (BCR) 1.03		อัตราผลตอบแทนการลงทุน (IRR) ร้อยละ 30	

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 15 ตัวเลขที่นำมาคำนวณเป็นตัวเลขในตารางกระแสเงินเข้า (Inflows) และ
กระแสเงินออก (Outflows) ตามตารางที่ 15 มีผลตอบแทนสุทธิที่ยังไม่ได้คำนวณมูลค่าปัจจุบัน
จำนวน 1,520,058 บาท และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)เท่ากับ 47,547,369 บาท ณ ระดับอัตรา
คิดลดร้อยละ 7 อัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.03 และอัตรา
ผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 30

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าผลตอบแทนทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย เป็น
ที่ยอมรับในความเหมาะสมที่จะลงทุนเนื่องจากมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเป็นบวก แสดงว่า
กลุ่มหัตถกรรมที่มีการดำเนินงานไปแล้วนั้นจะมีมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์รวมมากกว่า มูลค่า

ปัจจุบันของต้นทุนรวม สำหรับอัตราส่วนของมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) ที่มีมูลค่ามากกว่า 1 คือเท่ากับ 1.03 แสดงว่ากลุ่มมีความเหมาะสม และคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ ส่วนอัตราผลตอบแทนโครงการ (IRR) ได้เท่ากับร้อยละ 30 มีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ หรือค่าเสียโอกาสในการลงทุน จากเกณฑ์วิเคราะห์ทางการเงิน นั่นคือ เกณฑ์ในการตัดสินใจว่าจะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าลงทุน

ระยะเวลาคืนทุน (Payback period) คือเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจ ถ้าค่าคำนวณออกมาต่ำ แสดงว่ากลุ่มมีประสิทธิภาพในการลงทุน ขอมรับในโครงการ

จากตารางที่ 14 ค่าลงทุน คือ เงินลงทุนปี 2547 สร้างโรงเรือน 540,000 บาท ตู้อบ 299,700 บาท คอมพิวเตอร์ 36,000 บาท ปี 2552 เงินลงทุนคอมพิวเตอร์ 36,000 บาท รวมค่าลงทุน 911,700 บาท จากตารางที่ 15 กลุ่มมีผลตอบแทนรวมตั้งแต่ปี 2547-2556 รวม 10 ปี เท่ากับ 27,683,368 บาท มีค่าผลตอบแทนเฉลี่ยเท่ากับ 2,768,336.80 บาท มีค่าระยะเวลาคืนทุน 0.33 ปี หรือ 3 เดือน 28 วัน

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาคืนทุนของกลุ่มหัตถกรรม มีระยะคืนทุนเร็ว คือ 0.33 ปี หรือ 3 เดือน 28 วัน แสดงว่ากลุ่มมีประสิทธิภาพในการคืนทุน ขอมรับในโครงการ

การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ (Sensitivity Analysis)

โดยหลังจากการที่ได้ตัวชี้วัดทางการเงินแล้วหากผลที่ได้ออกมานั้นทำให้โครงการสามารถยอมรับได้แต่ยังไม่แน่ใจว่ายังมีความแน่นอนหรือความเสี่ยงในการประเมินผลตอบแทน และต้นทุนของโครงการเพราะการวิเคราะห์เป็นการใช้ข้อมูลจากการพยากรณ์ โดยใช้แนวโน้มจากข้อมูลในอดีตเนื่องจากอนาคตเป็นเรื่องของความไม่แน่นอนและมีความเสี่ยงภัยอยู่ด้วย โอกาสผิดพลาดจึงอาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงต้องมีการทดสอบโดยการเพิ่มต้นทุนอย่างเดียว หรือลดผลตอบแทนอย่างเดียว เพื่อที่จะดูว่าค่าที่ได้รับนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร โครงการยังจะเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่ ซึ่งการทดสอบแบบนี้เรียกว่า Switching Value Test (SVT) โดย ในการศึกษาครั้งนี้จะพิจารณา 2 กรณี คือ

1. กรณีหาว่าต้นทุนสามารถเพิ่มขึ้นได้ร้อยละเท่าไรจึงจะทำให้ NPV เท่ากับ 0 และ BCR เท่ากับ 1 (SVT_c)

2. กรณีหาว่าผลตอบแทนสามารถลดลงได้ร้อยละเท่าไรจึงจะทำให้ NPV เท่ากับ 0 และ BCR เท่ากับ 1 (SVT_B)

จากตารางที่ 15 มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 47,547,369 บาท มูลค่าปัจจุบันของ ต้นทุน(PVC) เท่ากับ 31,526,414 บาท และมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB) เท่ากับ 32,569,397 บาท

ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า ค่าความอ่อนไหวของโครงการ กรณีที่ 1 มีค่า (SVT_C) เท่ากับ 1.508 และกรณีที่ 2 มีค่า (SVT_B) เท่ากับ 1.459 ค่าคำนวณที่ได้มีค่าต่ำ หมายความว่า ความเสี่ยงในโครงการอยู่ในระดับสูง

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค

เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT (Strengths Weaknesses Opportunities and Threats: SWOT) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอก (External Environments) และสิ่งแวดล้อมภายใน (Internal Environments) ของธุรกิจ (สมยศ, 2538) เพื่อจะได้ทราบถึงสถานะอันแท้จริงของ สิ่งแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและการคาดคะเน สภาวะแวดล้อมที่อาจเป็นไปได้ในอนาคตได้ใกล้เคียงกับ ความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

1. การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอก (External Environments) เป็นการพิจารณา สิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่มหัตถกรรม เพื่อทราบว่าสิ่งแวดล้อม ภายนอกโดยรวมนั้นจะสร้างโอกาส (Opportunities : O) หรืออุปสรรค (Threats : T) ต่อการ ดำเนินงานของกลุ่มหัตถกรรม

1.1 การวิเคราะห์โอกาส (O) กลุ่มหัตถกรรมจะต้องวิเคราะห์ว่า โอกาสที่เกิดขึ้นนั้นมีความเชื่อมั่นในระดับใด มีความเป็นไปได้สูงหรือต่ำ ระยะเวลาที่โอกาสจะเกิดขึ้นยาวนาน เพียงพอ ต่อการที่จะลงทุนคุ้มค่าต่อการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์หรือไม่ และที่สำคัญคือ โอกาสนั้นสร้างกลุ่ม หัตถกรรมได้มีขนาดใหญ่เล็กเพียงใด เช่น ผลผลิตของกลุ่มหัตถกรรมมีฐานทางการตลาดกว้าง เพียงใด เพื่อกลุ่มหัตถกรรมจะได้เปรียบเทียบกับโอกาสที่จะลงทุนแล้วคุ้มค่าหรือไม่

1.2 การวิเคราะห์อุปสรรค (T) คือ การวิเคราะห์ข้อจำกัดเป็นการพิจารณาว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกได้สร้างผลกระทบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของกลุ่มหัตถกรรม การวิเคราะห์อุปสรรคนั้นก็ทำการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์โอกาส กล่าวคือ ต้องทราบว่าผลกระทบนั้นจะรุนแรงมากน้อยเพียงไร มีความเป็นไปได้สูงหรือต่ำเวลาที่จะได้รับผลกระทบนั้น ระยะเวลายาวนานเพียงไร ความเสียหายที่อาจได้รับมีสูงต่ำมากน้อยเพียงไร เช่น ผลกระทบจากการขนส่งหรือการเก็บรักษา เป็นต้น

2. การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายใน (Internal Environment) เป็นการพิจารณาถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆ ภายในกลุ่มหัตถกรรม คือ ปัจจัยด้านการผลิต การตลาด การเงิน และองค์ประกอบต่างๆ ภายในของกลุ่มหัตถกรรม กล่าวคือ เป็นการวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของกลุ่มหัตถกรรม

2.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง(S) คือ กลุ่มหัตถกรรมจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้เปรียบเป็นจุดเด่นหรือความสามารถของกลุ่มเมื่อเปรียบเทียบกับแล้วว่ามีจุดแข็งภายในของกลุ่มหัตถกรรม คือ ปัจจัยด้านการผลิต การตลาด การเงิน และองค์ประกอบต่างๆ

2.2 การวิเคราะห์จุดอ่อน (W) คือ กลุ่มหัตถกรรมจะต้องพิจารณาความเสียเปรียบ ซึ่งเป็นความสามารถด้อย อาจเป็นปัญหาของกลุ่มหัตถกรรมในเรื่องปัจจัยด้านการผลิต การตลาด การเงิน และองค์ประกอบต่างๆ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

การวิเคราะห์ SWOT (Strengths weakness Opportunities and Threats)

เป็นการวิธีการหรือเครื่องมือในการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านหัตถกรรม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อมภายในของกลุ่มโดยจะชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งภายนอกและภายใน ทั้งในส่วนที่เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่มีต่อกลุ่มหัตถกรรม ดังนั้น สามารถแยกการวิเคราะห์เป็นลักษณะคือ

1. สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นว่าสถานการณ์ในปัจจุบันของบรรดาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกต่างๆที่เป็นอยู่ที่จะเปลี่ยนไปในนั้นจะส่งผลกระทบกับกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยในลักษณะที่เป็น โอกาส (Opportunities) หรืออุปสรรคต่อการดำเนินงานของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย

1.1 การวิเคราะห์โอกาส (Opportunities)

1.1.1 ด้านนโยบายของรัฐ ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ทำให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเด่นเป็นที่รู้จักกันของตำบล อำเภอ และจังหวัด

1.1.2 ด้านการดำเนินงาน สมาชิกมีความร่วมมือ ร่วมใจกันก่อตั้งกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย และดำเนินงานมาด้วยกันจนถึงปัจจุบัน จะเป็นโอกาสที่จะขยายจำนวนสมาชิกกลุ่มเพื่อที่จะเข้ามาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และเป็นที่รู้จักในสังคมเพิ่มขึ้น

1.2 การวิเคราะห์อุปสรรค (Threats)

1.2.1 สภาพภูมิประเทศ ที่ตั้งของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ติดริมแม่น้ำเจ้าพระยา มีปัญหาน้ำท่วมเป็นบางปี ทำให้ยอดขายผลิตภัณฑ์ลดลง เป็นผลทำให้ยอดขายได้ของกลุ่มลดลง

1.2.2 ด้านหน่วยงานรัฐให้การส่งเสริมกลุ่มจักสานหลายกลุ่มด้วยกัน โดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น ซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน จึงทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ออกจำหน่ายมีลักษณะแข่งขันกันเอง ระหว่างกลุ่มจักสาน เป็นผลทำให้ยอดขายได้ของกลุ่มลดลง

2. สภาพแวดล้อมภายในเพื่อให้ทราบว่ากลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยมีจุดแข็ง (Strengths) หรือ จุดอ่อน (Weaknesses) อย่างไร ตลอดจนมีความสามารถในการแข่งขันในด้านใดบ้างเพื่อจะได้นำจุดแข็งที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน สำหรับสิ่งที่เป็นจุดอ่อนของกลุ่มก็จะได้นำมาดำเนินการแก้ไขและหลีกเลี่ยง เพื่อก่อให้เกิดผลดีต่อการดำเนินงานของกลุ่มในระยะยาวปัจจัยที่สามารถนำมาวิเคราะห์ อาทิ เช่น ด้านการตลาด การดำเนินงาน การเงินการบัญชี การบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นต้น

2.1 การวิเคราะห์จุดอ่อน

2.1.1 ด้านราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรม มีมูลค่าเพิ่มน้อย เนื่องจากราคาต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์มีราคาต่ำ เพราะผลิตภัณฑ์ไม่มีการตกแต่ง เช่น ย้อมสี เย็บผ้าภายในของผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรม

2.1.2 ด้านการตลาด กลุ่มยังขาดช่องทางการตลาด ภายในประเทศคือ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรมส่วนใหญ่ส่งตลาดต่างประเทศ ไม่สามารถหาที่จำหน่ายในประเทศได้ เป็นผลทำให้ยอดขายได้ของกลุ่มไม่เพิ่มขึ้น

2.1.3 ด้านการผลิต กลุ่มยังขาดผู้ตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ของกลุ่มส่วนใหญ่ส่งต่างประเทศ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ต้องได้มาตรฐานตามที่กำหนด ทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าได้รวดเร็ว

2.1.4 ด้านบุคลากร การคัดเลือกสมาชิก คือ ผู้ที่มีความประสงค์ที่จะเป็นสมาชิกรวมกิจกรรมไม่สามารถเพิ่มได้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์เป็นงานที่ใช้ฝีมือในการผลิต ทำให้ไม่สามารถหาสมาชิกเพิ่มได้มาก

2.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength)

2.3.1 ด้านการบริหาร มีการจัดโครงสร้างการบริหารได้อย่างชัดเจน เช่น มีฝ่ายการผลิต การเงินและการบัญชี ด้านตรวจสอบคุณภาพ

2.3.2 ด้านการตลาด กลุ่มมีจุดแข็งในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ของกลุ่มส่วนใหญ่ส่งต่างประเทศ

2.3.3 ด้านการผลิต วัตถุดิบที่ใช้ คือ ผักตบชวา สามารถจัดหาได้ในพื้นที่ โดยสามารถควบคุมคุณภาพได้ตามความต้องการ และทุนต่ำ และที่สำคัญกลุ่มมีความคิดริเริ่มรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา

2.3.4 ด้านการเงิน ผู้นำกลุ่มจะแบ่งหน้าที่ในการลงบัญชีให้กับเหรียญของกลุ่ม ซึ่งมีหน้าที่ลงบัญชีแต่ละเดือนให้สมาชิกทราบ

2.3.5 บุคลากร ผู้นำมีความรู้ ความสามารถ ให้การบริหารงานภายในกลุ่ม มีการจัดประชุมพบปะสมาชิก เพื่อรับทราบปัญหา และให้แนวทางแก้ไข ทำให้กลุ่มเกิดความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจทำกิจกรรมจนได้เป็นหมู่บ้านหัตถกรรมดีเด่นของหม่อมงามจิตต์บุรฉัตร

การกำหนดกลยุทธ์จาก SWOT MATRIX

การกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ใช้วิธีการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ โอกาส อุปสรรค จุดแข็ง และจุดอ่อน มาคู่กับแล้วพิจารณากำหนดเป็นกลยุทธ์ต่างๆ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลยุทธ์กลุ่ม SO กลยุทธ์กลุ่ม WO กลยุทธ์กลุ่ม ST และ กลยุทธ์กลุ่ม WT ดังรายละเอียดในรูป

ตารางที่ 16 SWOT Matrix

	ปัจจัยภายใน	จุดแข็งของกลุ่มหัตถกรรม (Strengths : S)	จุดอ่อนของกลุ่มหัตถกรรม (Weaknesses : W)
	ปัจจัยภายนอก		
โอกาสของกลุ่ม หัตถกรรม (Opportunity)	โอกาสของกลุ่ม	SO Strengths	WO Strengths
	หัตถกรรม	กลยุทธ์ที่ใช้ประโยชน์จาก โอกาสโดยอาศัยจุดแข็งของ กลุ่มหัตถกรรม	กลยุทธ์ที่นำเอาโอกาสที่มี ไปปลี่ยนแปลงจุดอ่อนของ สหกรณ์
ข้อจำกัดของกลุ่มหัตถกรรม (Threat)	ข้อจำกัดของกลุ่มหัตถกรรม	ST Strengths	WT Strengths
	หัตถกรรม	กลยุทธ์ที่หลีกเลี่ยงข้อจำกัด หรืออุปสรรคโดยอาศัยจุดแข็ง ของกลุ่มหัตถกรรม	กลยุทธ์ที่ลดจุดอ่อนและ หลีกเลี่ยงข้อจำกัดของกลุ่ม หัตถกรรม

การกำหนดกลยุทธ์กลุ่ม SO ผลการวิเคราะห์ใน SWOT Matrix กลุ่มหัตถกรรมมีจุดแข็งด้านการบริหาร มีการจัดโครงสร้างการบริหารอย่างชัดเจน ด้านการตลาด คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ของกลุ่มส่วนใหญ่ส่งต่างประเทศ ด้านการผลิต วัตถุดิบที่ใช้ คือ ผักตบชวา

สามารถจัดหาได้ในพื้นที่ โดยสามารถควบคุมคุณภาพได้ และมีโอกาส ด้านนโยบายของรัฐ ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ทำให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเด่น เป็นที่รู้จักของตำบล อำเภอ และจังหวัด ดังนั้นกลยุทธ์ที่ควรกำหนดโดยใช้จุดแข็งและโอกาสที่มีอยู่คือ การขยายการผลิตของกลุ่มมีผลิตภัณฑ์หลายอย่าง

การกำหนดกลยุทธ์กลุ่ม WO ผลการวิเคราะห์ใน SWOT Matrix กลุ่มหัตถกรรมมีจุดอ่อนด้านราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรม มีมูลค่าเพิ่มน้อย เนื่องจากราคาต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์มีค่าน้อย เพราะผลิตภัณฑ์ไม่มีการตกแต่ง เช่น ย้อมสี เย็บผ้าภายในของผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรม ด้านการผลิตยังขาดผู้ตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ของกลุ่มส่วนใหญ่ส่งต่างประเทศ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ต้องได้มาตรฐานที่กำหนด แต่พบโอกาส ด้านนโยบายของรัฐบาล ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ทำให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเด่น เป็นที่รู้จักของตำบล อำเภอ และจังหวัด ด้านการดำเนินงานสมาชิกมีความร่วมมือร่วมใจกันก่อตั้งกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย และดำเนินงานมาด้วยกันจนถึงปัจจุบัน จะเป็นโอกาสที่ขยายจำนวนสมาชิกกลุ่ม ดังนั้นกลยุทธ์ที่ควรกำหนดเพื่อนำโอกาสไปลดจุดอ่อนที่เป็นอยู่คือ การพัฒนาผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์สมาชิกในกลุ่ม

การกำหนดกลยุทธ์กลุ่ม ST ผลการวิเคราะห์ใน SWOT Matrix กลุ่มหัตถกรรมพบคืออุปสรรคด้านหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมกลุ่มจักสานหลายกลุ่มด้วยกัน โดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น จึงมีลักษณะคล้ายกัน จึงทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ออกจำหน่ายมีลักษณะแข่งขันกันเอง ระหว่างกลุ่มจักสาน แต่เนื่องจาก บุคลากร ผู้นำมีความรู้ ความสามารถ ให้การบริหารงานภายในกลุ่มมีการจัดประชุม พบปะสมาชิก เพื่อรับทราบปัญหา และให้แนวทางแก้ไข ทำให้กลุ่มเกิดความสามัคคีร่วมมือ ร่วมใจทำกิจกรรม ดังนั้นกลยุทธ์ที่ควรหลีกเลี่ยงอุปสรรคโดยใช้จุดแข็งที่มีอยู่ ใช้ผู้นำที่สามารถทำสัญญากับบริษัทตัวแทนส่งออกต่างประเทศ

การกำหนดกลยุทธ์กลุ่ม WT ผลการวิเคราะห์ใน SWOT Matrix พบจุดอ่อนของกลุ่มคือด้านราคาจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีมูลค่าเพิ่มน้อยเนื่องจากราคาต่อหน่วยของผลิตภัณฑ์มีค่าน้อย เพราะผลิตภัณฑ์ไม่มีการตกแต่ง เช่น ย้อมสี เย็บผ้าภายในของผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรม กลุ่มยังขาดผู้ตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ต้องได้มาตรฐานตามที่กำหนด ทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าได้รวดเร็วและมีอุปสรรค ด้านหน่วยงานรัฐให้การส่งเสริมกลุ่มจักสานหลายกลุ่มด้วยกัน โดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ออกจำหน่ายมีลักษณะแข่งขันกันเอง ระหว่างกลุ่มจักสาน เป็นผลทำให้ยอดขายได้ของกลุ่มลดลง กลุ่มจึงควรกำหนดกลยุทธ์

ที่จะหลีกเลี่ยงอุปสรรคและจุดอ่อนคือ การจัดโครงการให้การศึกษาอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสมาชิกกลุ่ม ด้านการผลิต และการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสามารถแข่งขันได้

การกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ในการใช้วิธี SWOT Matrix โดยกำหนดเป็นกลยุทธ์ ต่างๆ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลยุทธ์กลุ่ม SO กลยุทธ์กลุ่ม WO กลยุทธ์กลุ่ม ST และ กลยุทธ์กลุ่ม WT สามารถกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่มได้ 4 กลยุทธ์ คือ

1. การขยายผลของกลุ่มมีผลิตภัณฑ์หลายอย่าง คือ การสร้างเครือข่ายของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย เพื่อสร้างฐานการผลิตไปยังหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอใกล้เคียง การตกแต่งผลิตภัณฑ์โดยการย้อมสี และเย็บผ้า ภายในผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ และเพื่อให้กลุ่มมีความเข้มแข็ง

2. การพัฒนาผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์สมาชิกในกลุ่ม คือ การสร้างผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยเพื่อตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม

3. ใช้ผู้นำที่สามารถทำสัญญากับบริษัทตัวแทนส่งออกต่างประเทศ คือ กลุ่มมีผู้นำที่มีความสามารถบริหารงานด้านการตลาด ทำให้มียอดขายนำผลิตภัณฑ์ที่แน่นอน สมาชิกของกลุ่มสามารถมีงานทำอย่างสม่ำเสมอ

4. การจัดทำโครงการศึกษาอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เยาวชน และนักเรียนในโรงเรียนของตำบลสรรพยา คือ กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยขอสนับสนุนโครงการศึกษาอบรมให้สมาชิกด้านการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อแข่งขันกับกลุ่มอื่นได้ และเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นการจักสานผักตบชวาแก่เยาวชน และนักเรียนในตำบลสรรพยา

ตารางที่ 17 การกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย

ภารกิจ	วัตถุประสงค์	กลยุทธ์
การสร้างเครือข่ายของกลุ่ม หัตถกรรมบ้านอ้อย	1. เพื่อสร้างฐานการผลิตไปยังหมู่บ้าน ตำบลและอำเภอใกล้เคียงของกลุ่ม 2. เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับสมาชิกของ กลุ่ม 3. ตบแต่งผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของ ผลิตภัณฑ์ 4. เพื่อให้กลุ่มมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น	การขยายการผลิต ของกลุ่มมีผลิตภัณฑ์ หลายอย่าง
การสร้างผู้ตรวจสอบ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรม บ้านอ้อย	1. เพื่อเพิ่มผู้ตรวจสอบคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม 2. เพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายของกลุ่มได้ มากขึ้น	การพัฒนาผู้ ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ สมาชิกในกลุ่ม
กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย มีผู้นำที่มีความสามารถ บริหารงานด้านการตลาด	1. เพื่อทำให้มียอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มที่แน่นอน 2. สมาชิกของกลุ่มสามารถมีงานทำ อย่างสม่ำเสมอ	ใช้ผู้นำที่สามารถทำ สัญญากับบริษัท ตัวแทนส่งออก ต่างประเทศ
กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยขอ สนับสนุนโครงการศึกษา อบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เยาวชน และนักเรียนใน โรงเรียนของตำบลสรรพยา	1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสมาชิก กลุ่มด้านการผลิต และการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ 2. เพื่อกลุ่มสามารถแข่งขันกับกลุ่ม อื่นๆได้ 3. เพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นการ จักสานผักตบชวาแก่เยาวชน และ นักเรียนในตำบลสรรพยา	การจัดทำโครงการ ศึกษาอบรมให้แก่ สมาชิกกลุ่ม เยาวชน และนักเรียนใน โรงเรียนของตำบล สรรพยา